

РЕШЕНИЕ

№ 324

гр. София, 18.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10756** по описа за **2020** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63 алинея 1 изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 21.09.2020 година, постановено по наказателно административен характер дело № 566 по описа за 2020 година на Софийски Районен съд, 20 състав, е отменил наказателно постановление № Р-10-1029/23.12.2019 г. на Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/ [населено място], ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от И. З. Д., на основание чл. 221а ал.1 и чл. 222 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/, е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 5000 лева, за нарушение, извършено на 01.05.2019г. ,квалифицирано по чл. 100н, ал. 5 във вр. чл. 100н ал.4, вр. чл. 100н ал.2 вр. чл. 100т ал. 1 с от ЗППЦК, като незаконосъобразно.

Така постановеното решение е обжалвано от КФН с доводи, че неправилно съдът е приел, че извършеното нарушение е маловажно и разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други подобни нарушения.

В тази връзка се иска отмяна на оспореното решение и потвърждаване на НП.

В съдебно заседание касаторът редовно призован се представлява, поддържа се

жалбата, претендират се разноски.

Ответникът не се представлява, не излага съображения по същество на жалбата.

Представителят на СГС дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София град, в настоящият касационен състав, обсъди събраните по делото доказателства, наведените от жалбоподателя касационни основания, доводите на страните и като извърши служебна проверка за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното съдебно решение с материалния закон, прие за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока по [чл. 211 от АПК](#), във вр. с [чл. 63, ал. 1 от ЗАНН](#), от активно легитимирана страна, срещу решение на Софийски Районен съд, което подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата против решението е основателна.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила. Прието е също така, че визираното в наказателното постановление административно нарушение е безспорно установено, но същото съставлява маловажен случай по смисъла на [чл. 28 от ЗАНН](#), и наложената имуществена санкция макар и в минималния размер, предвиден от закона, е несъответна на тежестта на извършеното нарушение, поради което не следва да се налага.

При постановяване на съдебното решение е допуснато нарушение на материалния закон.

При правилно изяснена фактическа обстановка, районният съд е приел за несъмнено, че дружеството не е изпълнило задължението си по чл. 100н, ал.5 във връзка с чл. 100н, ал.4 във връзка с [чл. 100н, ал.2](#) във връзка с [чл. 100т, ал.1, изр. първо, предложение първо от ЗППЦК](#), като подаденият по електронен път на 30.04.2019 г. годишен консолидиран финансов отчет за 2018 г. за дейността не е с изискуемото по [чл. 100н, ал.5 от ЗППЦК](#) съдържание – в него липсва заверен от регистриран одитор годишен консолидиран финансов отчет за дейността за 2018г. по [Закона за счетоводството](#). Нарушението е на просто извършване. От касационният състав не бяха констатирани съществени нарушения на съдопроизводствените правила, допуснати от първо инстанционния съд. При постановяване на решението си районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото. В решението са обсъдени всички възражения на жалбоподателя. Събраните по надлежният процесуален ред доказателства са обсъдени в тяхната взаимна връзка, а възприетата от първоинстанционния съд фактическа обстановка кореспондира със събраните по делото доказателства.

Настоящата инстанция счита, че деянието не разкрива признаците на маловажен случай на административно нарушение по смисъла на [чл. 28 от ЗАНН](#), тъй като нарушението не се отличава от всички останали нарушения от този вид и не се явява маловажно по своя характер. Наложена имуществена санкция е в минималния размер, предвиден от закона и съответства на целите на наказанието съгласно [чл. 12 от ЗАНН](#). При съобразяване с формалния характер на нарушението и степента на засягане на обществените отношения, не се споделят извода на първоинстанционният съд за приложимост на нормата на чл. 28 от ЗАНН. Деянието,

за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството засяга обществените отношения, регулирани от ЗППЦК, свързани със сигурността на търговията с ценни книжа и защита на инвеститорите в публични дружества, предлагащи ценни книжа. Така описаното нарушение е застрашило обществените отношения, защитавани с разпоредбите на ЗППЦК, поради което следва да се приеме, че извършеното съставлява нарушение, разкриващо типичната обществена опасност за нарушенията от този вид. По тези съображения съдът не споделя изложеното от въззивния съд становище за маловажност на нарушението.

Предвид изложеното съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение са допуснати съществени нарушения на материалния закон, поради което същото следва да бъде отменено, а вместо него оспореното НП - потвърдено.

Ответникът в настоящия случай е представляван от юрисконсулт в производството и пред въззивната и пред касационната инстанция и на същия на основание чл. 78, ал. 8 ГПК във вр. с чл. 144 АПК, се дължи юрисконсултско възнаграждение, като по силата на цитираната норма в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. От своя страна чл. 37, ал. 1 ЗПП визира, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. В нормата на чл. 27е Наредба за заплащането на правната помощ е визирано, че възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 до 120 лв. Спорът по делото не се характеризира с фактическа и/или правна сложност и съдът намира, че юрисконсултско то възнаграждение следва да бъде определено в размер на 80 лева за всяка инстанция.

Водим от горното и на осн. [чл. 221, ал.2, предл. 1 от АПК](#), Административен съд София - град, 18 касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 21.09.2020 година, постановено по наказателно административен характер дело № 566 по описа за 2020 година на Софийски Районен съд, 20 състав и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № Р-10-1029/23.12.2019 г. на Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/ [населено място].

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от И. З. Д. да заплати на КФН разноски по делото в размер на 160 /сто и шестдесет/ лв. разноски за двете инстанции.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.